

[Anker Jørgensen]

udtalte præsidiets sig netop for første gang udenrigspolitisk – man kunne næsten sige sikkerhedspolitisk – om noget, som vi aldrig nogen sinde måtte udtale os om før. Det vil sige, at jeg fuldstændig kan tilslutte mig det ønske, der i dag er om, at vi måske skal gentage vores synspunkter fra dengang; vi må finde den form, hvorunder det kan gøres. Så længe det ikke er endeligt ordnet, er der nemlig grund til at gentage, at vi ønsker tropperne væk fra de baltiske lande.

Det har også været omtalt, at vi skulle have en fælles interesse i at diskutere arbejdsløsheden. Hertil vil jeg blot sige, at det er selvfølgelig vigtigt, men det er lige så vigtigt at understrege, at vi ikke bare skal tale sammen, diskutere. Vi skulle helst vedtage noget, der ligner nogle fælles retningslinjer og nogle fælles planer for, hvad vi kan gøre imod arbejdsløsheden, så det kan komme til at stå som en slags pression eller tilskyndelse til at gøre noget i samme retning også for det øvrige Europa.

Jeg vil også understrege – hvad der ikke er blevet sagt så meget om, men som jeg i hvert fald sagde i min tale – at der ikke må ske forringelser af de små landes repræsentationsret m.m. i EF. Det vil svække forhandlingerne for de andre nordiske lande og er heller ikke i dansk interesse.

Dernæst vil jeg gøre opmærksom på, at Det Baltiske Råd, som faktisk er oprettet efter samarbejde med og tilskyndelse fra Nordisk Råd, lige har haft møde i søndags. Der har man bl.a. besluttet fremover at kalde det Det Baltiske Råd, ligesom vi siger Nordisk Råd. Der er en række af de ting, de har vedtaget, der tyder på, at de meget langt følger de samme principper, som vi har nedfældet i det nordiske samarbejde. Det vil sige, at vi også her har været en slags forbillede for de tre baltiske lande, og det mener jeg er meget positivt.

Jeg vil slutte med at sige tak for debatten, og ikke mindst tak til ministeren for nordisk samarbejde, der ikke alene har været positiv, men også har prøvet at give de nordiske synspunkter et reelt indhold i sin tale og i diskussionen her i dag og også i praksis – bl.a. i de forberedelser, der er gjort til mødet her i dag.

Aage Brusgaard (FP):

Jeg vil lige starte med at sige tak til hr. Peter Duetoft, som sagde, at han nærrede ubegrænset

beundring for min tale. Det var da meget flot sagt.

Hr. Peter Duetoft stillede ét konkret spørgsmål, og det var: Hvornår har der været stillet et seriøst forslag om en nordisk fælles union? Og så var det, der ligesom lå i ordet, at han troede, Fremskridtspartiet ønskede at stille sådan et forslag. Det gør vi altså ikke. Vi er i det hele modstandere af unioner. Vi kan ikke rigtig komme med nogen eksempler, hvor det har været lykken for befolkningen.

I min første runde var der ikke tid til at komme ind på budgettet, så det vil jeg lige bruge et par minutter på nu. Der er afsat 650 mio. kr. til Nordisk Råds samarbejde. De 133 mio. kr. skal gå til kultur, og det er en stigning på 43 pct., står der. Fremskridtspartiet er uenig i at afsætte så mange fælles midler til kultur. Når kultur skal betales af det offentlige – eller det fælles offentlige – så bliver det jo som regel mere eller mindre statsstyring. Vi ved fra det tidligere Sovjetunionen, at der blev sat milliarder af til kultur for at ensrette befolkningen. Vi mener faktisk, at kultur er noget, som hvert enkelt land og hver enkelt nation selv må afsætte de midler til, som man ønsker at bruge på området.

Så vil jeg også gerne sige noget om Nordisk Investeringsbank, som fra andre sider er blevet rost. Den er vi faktisk heller ikke så meget for. Ministeren nævnte, hvad de midler må bruges til; der står også noget om infrastruktur, der skal fremme økonomisk vækst. Men der er jo lavet rapporter, der for Danmarks vedkommende viser, at infrastrukturen faktisk ingen betydning har for økonomisk vækst. Og vi ved jo godt, at hvis der er en fælles bank, hvor ét land kan få penge enten direkte eller i lavt forrentede lån, men hvor andre lande også spytter i, så er man ikke så påpasselig med, hvad man investerer i. Det har vi jo talrige eksempler på f.eks. fra EF, hvor også danskere hiver penge hjem. Bare det er EF, der betaler, så er det, som om det er penge, man har plukket ned fra træerne. Jeg vil overhovedet ikke komme ind på Færøerne med alle deres broer og tunneler, og hvorfor færingerne har bygget dem. Det er jo, fordi de ikke selv skal betale dem.

Derfor mener vi faktisk, at den fælles Nordisk Investeringsbank er en dårlig idé. Vi mener, at hvert land selv må betale for sine projekter.